

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118423936/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Gange blev der varskoet, og efter den skuffende Pause begyndte Angrebet igen, heftigere og med en voxende Fare svævende over sig.

Minna var ganske bleg og kneb Læberne sammen. Da nu ogsaa jeg, sløvet af den lange Ventetid, gik flere Skridt nærmere for ret at se Virkningen af disse Kæmpeslag, sprang hun efter mig, og med et krampagtigt Greb i min Arm rev hun mig voldsomt tilbage. I det samme lød der et Raab; jeg så en stor bevægelig Lysning over mig og lidt til Siden, og hørte et stærkt Brag. Hele Klippestykket laa et Par Favne fra mig, og en løsreven Blok sprang nogle faa Alen borte. Mit første Blik søgte den flinke Arbejder; han stod i god Behold lidt til Siden for det Stenuhyre, som han havde fældet, og nikkede til os med et Smil, som om han vilde sige: „Den var lige nær nok.“ Jeg understøttede Minna, som rystede over hele Kroppen, og fik hende til at sætte sig paa en Sten.

Eftermiddagssolen straaede med fuldt Lys ind paa Klipperne, men ud over dem havde en mørk Sky skuudt sig frem, og Regnen begyndte nu pludselig at falde med saa store Draaber, at dens uvejrsagtige Karakter ikke lod sig miskende, og vi vare nødt til at skynde os over de smaa kratbevoxede Banker til Bruddets Smedie. Denne Anstrængelse